

hed paa, at han har erklæret, at han ad administrativt Veil vil søge at opnaae det, som tilsigtes ved Vædringsforslaget. Han har dernæst anmodet mig om at henpege paa, at Vædringsforslaget ikke er ganske udtømmende, saa at der er saameget større Grund til at overlade ham ad administrativt Veil at give Regler efter de enkelte Forholds Bestaaffenhed. Der er nemlig i Forslaget ikke omhandlet det Tilfælde, at Beboerne henvende sig til forskellige Præster udenfor Sognet, og hvorledes der skal forholdes, naar Beboerne maatte paa samme Tid hos forskellige Præster ville have udført ministerielle Forretninger, f. Ex. Brudevielse eller Dødsbehandling i Sognets Kirke. Vædringsforslaget handler kun om Forholdet mellem een valgt Præst og selve Sognepræsten, og tager slet ikke Hensyn til, at der kan være flere valgte Præster. Jeg troer saaledes, at der kan være saameget mindre Grund til at vedtage en aldeles bestemt Lovforskrift, istædfor at overlade Sagen til Administrationens Afgjørelse.

Grundtvig: Ja vel har jeg til Liden Nytte og til endnu mindre Fornøielse talt mig hæs paa Rigsdagen, men jeg vil dog med et Par Ord ønske Folketirken tillykke med det første Skridt til en folkelig Forsatning, saa at den kan spare til sit Navn og vinde Folkets Undest, hvorpaa hele dens gavnlige og glædelige Virksomhed berouer. Sid derfor dette første Skridt i folkelig Retning maa siden følges af mange flere, saa at den danske Folkekirke hver Dag kan blive fiendeligere fra den gamle Statskirke, som, jeg tør sige alle Provster, Biskopper, Paver, alle Conffitorier, Synoder og geistlige Cancelliedepartementer, i deres Dine kun var et Tugt- og Forbedringshuus, der ikke blot som alle det Slags Huus var meest stiftet til at fordærve de Gode og forvære de Slette, men som ogsaa, ved at være en Tvangsanstalt i Hjertets frieste og helligste Anliggender, maatte undergrave al Samvittighed og Sanddrubhed, og derved give blandt Andet de iisfolde Spottere, der altid henge som Iistapper under Kirketaget, rig Anledning til fra Tagene at udraabe, hvad de ogsaa nu udraabe høit nok, at vi Allesammen maa være

Løgnere og Hyllere. Derfor i Kirken som i Staten og i Skolen: Trældommen dø og Friheden leve, om saa Alverdens Provster, Biskopper og Paver hellere ville dø med Trældommen end leve med Friheden!

J. A. Hansen: Det første af de Vædringsforslag, som jeg har deeltaget i at stille, gaaer ud paa at staafe en Bestemmelse ind i Loven, som er temmelig nødvendig, naar Loven i det Hele taget skal medføre det Gode, den tilsigter. Vel kan man sige, at den Præst, som et Menighedsmedlem vælger fra et andet Sogn til sin Sjælesørger, kan udføre de kirkelige Forretninger, som han skal udføre for den Vedkommende, hjemme paa dennes Bopæl, saavidt det vedkommende Menighedsmedlem ikke maatte kunne drage hen til Præstens Bopæl, men jeg troer dog, at det vilde være det Heldigste, om de kirkelige Handlinger saavidt som muligt blive udførte i Kirken, hvor der er en større Stilhed og Ro end hjemme i det private Huus; det er endogsaa Tilfældet med en af de kirkelige Handlinger, at den ikke uden for Mange foellege Udgifter vil kunne finde Sted hjemme i Huset, nemlig Brudevielsen. Saavidt mig bekjendt, er det ikke tilladt at holde Brudevielse hjemme i det private Huus, naar de Vedkommende ikke have løst Kongebrev eller løst Bevilling til, at en saadan Vielse maa holdes hjemme. Naar nu et Menighedsmedlem, der ikke kunde affee de Penge, som en saadan Bevilling vilde koste, henvendte sig til en anden Præst og ønskede, at blive viet, saa vilde han ikke kunne bruge denne anden Præst, naar han ikke kunde faae Kirken overladt til Brug. Dette har jeg troet at burde fremhæve med Hensyn til det foreliggende Vædringsforslag. Nu har vel den ærede Minister sagt, at man vilde afhjælpe denne Mangel i det Hele taget ad administrativt Veil; det er jo meget godt, at man har faaet en saadan Tilffirring; Spørgsmaalet er kun om, hvorvidt en saadan Foranstaltning fra vedkommende Ministers Side overalt vil finde tilbørlig Anerkjendelse. En saadan administrativ Bestemmelse er jo ikke noget Lovbud, og der kunde dog være Steder, hvor man maatte ikke kunne være meget imod Benyttelsen af den